

«És intel·ligent i té talent»

Jové abraça a Mack a Le Mans, amb Terol al costat. / Foto: P. HILTON RT.

Director general de BQR, Ricard Jové (Lloret de Mar) és també el director d'equip i mànager personal de Maverick Viñales, a qui dirigeix la carrera des de fa quatre anys, quan el va veure per primera vegada. Mentor, instructor i pare esportiu, ningú com ell per acostar-nos amb exactitud l'enèsim fenomen del motociclisme català.

—Si hagués fet un zero a Le Mans, com qualificaria la temporada del Maverick fins ara?

—«No podem especular, però amb un zero o un triomf el cert és

que el segell l'està deixant. A Jerez va trencar el motor anant a fer podi, i a Estoril hi va estar a punt. Ahir estava previst que si podia seguir el Nico [Terol] ho fes. Després li vam dir que aguantés i no provés de portar el pes de la cursa, i al final no tenia cap ordre. El pilot és qui sap com va. Va ser la seva voluntat: ho va veure clar, ho va provar i li va sortir bé.»

—Que el primer podi sigui una victòria és bo? Ha arribat massa aviat el triomf?

—«Si no conegués el Maverick diria que potser sí, però sent com és, un noi amb el cap fred, centrat, que gestiona bé les coses, entenem que no. La seva carrera esportiva i el fet d'arribar al mundial aquest any no ha estat fruit d'una carambola.»

—En quin sentit?

—«Hi ha hagut molts esforços econòmics. Tot i tenir el Paris Hilton Team, el cert és que no hem trobat el pressupost necessari per donar-li tot el suport que haguéssim volgut. Ens ha costat una barbaritat. Hem hagut de plorar molt perquè l'ajudessin i, evidentment, el triomf ens ajudarà econòmicament perquè ens continuïn donant suport. Aquest esport és molt car i sense resultats no hi ha diners. Ara és moment d'agrair a Blusens o al RACC, patrocinador personal seu, que apostessin per ell abans d'aquests resultats.»

—Quan veu que Mack és un pilot diferent?

—«Ara queda molt bé dir-ho, però negar-ho seria enganyar: el primer dia que el vaig veure. D'això fa quatre anys. L'any passat li va ser molt difícil trobar un equip i a mi em va costar trobar diners perquè ell pogués córrer. L'aposta no la vaig fer perquè el noi em queia bé, sinó perquè veia el que veia.»

—Sense comparar gaire, en qui hauria de pensar l'aficionat que no el conegui per fer-se'n una idea?

—«És molt aviat. Els pilots grans es veuen quan les coses es torcen, tot i que ell té el tarannà suficient per aguantar els mals moments. Però és clar que hi ha un seguit de pilots que, a banda de ser ràpids —de ràpids n'hi ha molts—, tenen un cervell privilegiat per gestionar les coses i per veure les cartes i saber llegir-les. Ell n'és un. No m'atreveixo a comparar-lo però quant a la base, el talent, l'actitud i l'aptitud és comparable a Pedrosa, Lorenzo o Márquez. Però tenir les qualitats i capacitats és una cosa i tenir èxits, una altra.»

—Té una maduresa impròpia per a un vailet de 16 anys?

—«Sí, exactament és així. Ell és un noi fred, tranquil. En això fa anys que treballem, perquè també té un mal perdre. O tenia. Ara ha millorat, però al principi es posava molt nerviós i s'empenyava, si bé amb feina de psicòlegs esportius, meva, de gent de l'equip, ho hem redreçat. No és un pim pam pum. El que passa és que ell, com que és una esponja, si li poses les eines adequades millora.»

—L'agressivitat que demostra a la pista, doncs, és premeditada, controlada?

—«Sí. Ell té un talent que sap explotar. Tenir talent vol dir ser ràpid, ser agressiu en el sentit d'ambició. A partir d'aquí, el que veiem és que no fa gestió de curses esbojarrades. Al contrari, les fa intel·ligents. La de Le Mans és un exemple: una cursa impecable. Que és molt fàcil d'imaginar, per a mi també, però una altra cosa és fer-ho.»

—Ell diu que el seu referent és Rossi «perquè és rapidíssim i ho controla tot». Mack també ho vol controlar tot?

—«No. Per ell, aquest control és la gestió de les curses. Tenir una estratègia, pensar sobre la moto. El Rossi és intel·ligent a sobre la moto, sense la moto i és un monstre de la comunicació i de tot. Per això és un referent per a la majoria d'aquests nanos.»

—En té algun altre?

—«El Julián Simón. Estan sempre junts i el Julito és un paio extraordinàriament generós que el tracta com si fos seu. M'ajuda a explicar-li coses quan arribem a un circuit nou, se'n van a peu a veure el traçat, a reconèixer la pista. Li dóna consells molt valuosos, perquè és un noi tot cor, generós com ningú. Un altre no ho faria. Ell l'ajuda i li aporta moltíssim.»

—I el plantejament de la temporada, canvia ara?

—«No, gens. El plantejament és el mateix, tot i que ara ve Catalunya i hi haurà més pressió –ja m'ocuparé de controlar-li l'atmosfera–. Ens hem de preparar. Hi haurà curses que ni de bon tros sortiran com la de Le Mans. Al contrari, sortiran molt pitjor perquè hi haurà circuits als quals no agafarà el pols immediatament. Poden haver-hi errors mecànics. I algun cop es precipitarà i cometrà errades.»

—Per tant, el plantejament és...?

—«És, podem pensar en alguna cosa més que el que pensàvem al principi? Sí, podem anar més enllà de pensar a acabar sent el millor debutant de l'any. Tampoc ho negarem. Però això depèn de ser regular. Si ho fem podríem acabar l'any entre els cinc primers del mundial. I això ja seria més que fantàstic, perquè en un debutant seria segurament rècord de precocitat.»

Publicat a:

-El 9 Esportiu Barcelona 17-05-2011 Pàgina 13

-El 9 Esportiu Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 17-05-2011 Pàgina 13

-El 9 Esportiu Comarques Gironines 17-05-2011 Pàgina 14

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/8-esports/54-motor/412108-les-intel·ligent-i-te-talentr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss